

Miejsce  
na naklejkę  
z kodem szkoły

dysleksja

MOK-R1A1P-052

# EGZAMIN MATURALNY Z JĘZYKA KASZUBSKIEGO

Arkusz I

POZIOM ROZSZERZONY

Czas pracy 90 minut

ARKUSZ I

MAJ  
ROK 2005

## Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 8 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Rozwiązania zadań zamieść w miejscu na to przeznaczonym.
3. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
4. Nie używaj korektora.
5. Błędne zapisy przekreśl.
6. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie podlegają ocenie.
7. Możesz korzystać ze słowników.
8. Wypełnij tę część karty odpowiedzi, którą koduje zdający. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.
9. Na karcie odpowiedzi wpisz swoją datę urodzenia i PESEL. Zamaluj ■ pola odpowiadające cyfrom numeru PESEL. Błędne zaznaczenie otocz kółkiem ⊙ i zaznacz właściwe.

Za rozwiązanie  
wszystkich zadań  
można otrzymać  
łącznie  
**30 punktów**

*Życzymy powodzenia!*

Wypełnia zdający przed  
rozpoczęciem pracy

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

PESEL ZDAJĄCEGO

tylko  
OKE Kraków,  
OKE Wrocław

--	--	--

KOD  
ZDAJĄCEGO

**Arkusz I zawiera dwa tematy sprawdzające umiejętność pisania własnego tekstu. Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie. Wybrany temat podkreśl.**

**Temat 1. Na podstawie utworów Jana Drzeżdżona *Przëszlë do mie* i A. Jabłońskiego *Lëdze* określ, jaki jest stosunek podmiotu lirycznego i narratora do świata materialnego, człowieka oraz otaczającej go rzeczywistości.**

Jan Drzeżdżon

*Przëszlë do mie*

Przëszlë do mie rôz dwa biôlé kôlpë.  
Cëż wa pòwiéta, drësze dwa?  
Dóm wama swiëce na drogã,  
Niech sã pôlã dlugò na ti drodze biôli.

Przëszlë do mie rôz dwa mòdrôczy z zëta.  
Dzeż wa bëla tak dlugò, wa drësze dwa?  
Dóm wama na drogã mòje nowe bótë  
Na tã dlugã biôlã drogã piôszczëstã.

Przëszlë do mie rôz dwa jezora z gladã.  
Dzeż wa spa tak dlugò, przëjacele mòji?  
Dóm wama mòje òcze na samò glãbòczé dno,  
Żebë wa mia co òde mie na pamiãtkã.

Przëszlë do mie rôz dwie gwiondzë z nieba,  
Żebë jô z nima szedl w tã drogã wësokã.  
Wzãlë mie pòd pazëchã, a tej më szlë,  
A wkól lëdze zwònilë, zwònilë zwònama.

A. Jabłoński

*Lëdze*

*Drzeżdżónów Janowi*

Przëszlë do mie. Lëdze przëszlë. A jô bél jakbë nimò. Òni przechòdelë wiedno wiele razy wedle mie. Mòże czasã, czej co brëkòwelë, zachòdelë téż do mòji chëczë. Në a terò przëszlë do mie? Kò doch mie ju dôwno ni ma. Nie wiedzą òni ò tim?... Aaa! Jô ju wiëm! Dłò nich to je to jistné. Czë jô jem, czë mie ni ma...

Wejle, jak òni bëlno rozmiejã gadac! Ò lëteraturze, ò snòzoce słowa, ò zëcym, ò smiercë – alaze! Czegò to sã czlowiek wszëtczégò nie dowié. Mùszã sã jima lepi przëzdrzec. Wëzdrzã, jakbë jima bél chto ùmiarli. Gwësno sã jima wëdówò, że to sygnie sã dobrze òbléc, a pòd tim òbleczeniem dô sã skrëc wszëtkò to, ò czim pò pròwdze mësziã? Blós to nie je tak letkò.

Mie nie je trzeba wiele, a jô wiëm ò tëch lëdzach to, czegò òni nie chcelë, żebë jô wiedzòl. Mie sygnie, jezlë blós na nich wezdrzã. Wiëm ju terò, chto przëszedł do mie, a chto dlò tëch słów, co jich tak wiele bëło wërzeklé. Jô doch wiedno gòdòl, że lëdze są malinczi. Tak je gwës.

Tëch, co rozmiejã zëc, nie je wiele. Tëch, co rozmiejã przebaczac, jesz mni. Tëch, co rozmiejã zëc dlò jinszëch, ni ma ju wnetka nijak.

Jo, jo... Bëlobë lepi, czejbë zamiast tëch lëdzy przësłë tu do mie dwa Biôle Kòłpie. Ptòchë bënòmni nic nie gòdają. Blós zdrzą na czlowieka tima òczama, jakbë sklëniamyma. Kòłpie rozmieją wiele wicy jak lëdze.

Temat 2. **Odwołując się do załączonego fragmentu powieści *Żęcé i przigòdë Remùsa*, wyjaśnij symboliczne znaczenie słowa „dwiérze”.**

Aleksander. Majkowski

*Żęcé i przigòdë Remùsa*  
(wëjimk)

Na drëdżi dzén mie gbùr pùsycł do Lëpna, zebëm sã z grzéchów òczëszczył. Reno bëło, bòm sã wëbròł w drogã jesz przed słuńcã, jak jò przëszedł do kòscoła w Lëpnie. Bëło w nim jesz kòmùdno. Wiecznò lãpa sã żòlëła i słabëch promiszków, wieleż mògła, rzucała na srëbrzné ruchna Nòswiãtszi Panienci we wòltòrzu. Ji skarni jò rozeznac ni mògł. Ale czim dzén sã robił widniész, tim barzi jãlë wëchòdzëc na jaw, jak lica dobri matczy. A jò, nim jem sã namëślił, sedzòł ju pòd chùrã w tim samym nòrcëkù, co w nen czwiòrtk. I znòwù sã òtemklë renë w sercu i krew z niego ùbiëgàła, zem sã pòczuł słabim i chòrim na smierc.

Tej zacząłë parmienie słuńca nachòdzëc przez òkna, coròz wiãcy i wiãcy. Zazwònił zwònk i ksądz wëszedł ze Mszą Swiãtã. Nòbòznëch, że to bël dzén robòcy, przëszło mało: sami starszi lëdze. Czej Òfiara sã skuńczëła, tej jem klãkł przë spòwiadnicë.

Mòc Bòskò! Dësza mòja sã ùspòkòjiła jak ptòch w klòtce. Sedzała smùtnò, ale cëchò. A jò szedł dodóm znoną Lëpińską drogã, bòm mòcnã wòlã zamkł dwiérze, za chtërnyma na złotëch bótach chòdzëło mòje szczescé. Wiedzòł jem terò: Droga człowieka prowadzi wedle wiele dwiérzi, jaż przindze do taczich, dze dëch mù pòwié: Uchwacë lecyrz i wéndz! Ale nieszczescé jegò, czej nié swòjã klamkã ùchwacy. Zazdrzi – ale dwiérze przed nim zatrzasną, a za tim , co widzòł, tesknic bądze do smiercë. Ale swòjich dwiérzi nigdë nie nalëze.



A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page. The lines are evenly spaced and extend across most of the page's width, leaving a small margin on the right side.

A series of 25 horizontal dotted lines for writing, enclosed within a vertical border on the right side.



## **BRUDNOPIS**